

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

28 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru, Nadejda Toma, Vladimir Timofti și Constantin Alerguș

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 mai 2017, în cauza penală în privința lui

Vieru Ion xxxxx, născut xxxxx, originar și domiciliat xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 22.03.2016 – 29.12.2016;

Instanța de apel: 10.02.2017 – 17.05.2017;

Instanța de recurs: 01.08.2017 – 28.11.2017.

A CONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătorei Bălți din 29 decembrie 2016, Vieru Ion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), k) Cod penal, cu aplicarea art. art. 70 alin. (3), 71 alin. (3) Cod penal, la 10 (zece) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

Procesele penale intentate în privința lui Vieru Ion în baza art. art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 188 alin. (2) lit. b), d), e), f), 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, au fost încetate în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

Acțiunile civile înaintate de succesorul părții vătămate Antonean Vazghen și partea vătămată Ogorodnicov Dumitru au fost admise în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt, că Vieru Ion, la 22 noiembrie 2000, aproximativ la ora 01:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Elanțev Teodor, cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin spargerea geamului de la balcon, au pătruns în apartamentul xxxxx, amplasat pe adresa xxxxx, unde, găsimd-o pe Antonean Minadora dormind, a atacat-o, strangulând-o cu mâinile de gât, iar Elanțev Teodor a lovit-o cu un obiect de metal în cap, cauzându-i victimei leziuni corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora Antonean Minadora a decedat.

După aceasta, din locuința victimei a sustras 900 lei, iar din magazinul ei, situat în aceeași casă la etajul 1, a sustras bunuri materiale, cauzând victimei un prejudiciu material în cuantum de 1351,5 lei.

Tot el, la 22 noiembrie 2000, aproximativ la ora 01:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Elanțev Teodor, cu scopul

sustragerii bunurilor altei persoane, prin spargerea geamului de la balcon, a pătruns în apartamentul xxxxx, amplasat pe adresa xxxxx, unde, găsim-o pe Antonean Minadora dormind, a atacat-o strangulând-o cu mâinile de gât, iar Elanțev Teodor a lovit-o cu un obiect din metal în cap, cauzându-i victimei leziuni corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora Antonean Minadora a decedat.

Tot el, în una din zilele de la mijlocul lunii iulie a anului 2000, aproximativ la ora 02:00, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Moraru Ruslan, prin spargerea geamului, a pătruns în apartamentul xxxxx, amplasat pe adresa xxxxx, ce aparține cet. Antonean Minadora, de unde pe ascuns a sustras bunuri materiale, cauzând părții vătămate o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 1122,5 lei.

Tot el, în una din zilele de la începutul lunii iulie anul 2000, aproximativ la ora 02:00, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Moraru Ruslan, a pătruns în șopronul gospodăriei cet. Ogorodnicov Dumitru amplasat pe adresa xxxxx, de unde pe ascuns a sustras bunuri materiale în sumă totală de 600 lei, cauzând părții vătămate o daună materială în proporții considerabile.

3. Inculpatul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece neîntemeiat a fost condamnat, nu el a săvârșit infracțiunile incriminate prin rechizitoriu și nu se consideră vinovat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 mai 2017, a fost respins ca nefondat apelul și menținută sentința.

4.1. La adoptarea soluției enunțate, instanța de apel a statuat, că prima instanță la examinarea cauzei a acordat eficiență prevederilor art. art. 93-101, 26-27 Cod de procedură penală, cercetând cauza multiaspectual, apreciind probele prezentate prin prisma pertinentei, concludenței și coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Vieru Ion în baza art. art. 145 alin. (2) lit. b), i), j), k), 188 alin. (2) lit. b), d), e), f), 188 alin. (3) lit. c), 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

Examinând cauza prin prisma argumentelor invocate în apelul inculpatului, instanța de apel a menționat, că deși ultimul nu recunoaște vina, vinovăția acestuia a fost dovedită prin următoarele probe: declarațiile succesului legal al părții vătămate Antonean Vazghen (f.d. 52, vol.III); martorilor Mereuță Alexandru (f.d. 132, vol.III), Lepota Tamara (f.d. 133, vol.III), Moisiuc Nicolae (f.d. 53, vol.III) precum și prin materialele cauzei examinate în ședința de judecată: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 24 noiembrie 2000 (f.d. 15-16, vol.I); procesul-verbal de cercetare la fața locului suplimentar din 30 noiembrie 2000 cu planșa fotografică (f.d. 17-18, vol.I); autodenunțul cet. Elanțev Teodor din 05 februarie 2001 (f.d. 19, vol.I); procesul-verbal de audiere a martorului Rusu Nina din 25 noiembrie 2000, la urmărirea penală (f.d. 29-30, vol.I); procesul-verbal de audiere a martorului Bermanscaia Lidia din 30 noiembrie 2000, la urmărirea penală (f.d. 37-38, vol.I); procesul-verbal de audiere a martorului Mereuță Alexandru din 14 februarie 2001, la urmărirea penală (f.d. 43-44, vol.I); procesul-verbal de audiere a martorului Lepota Tamara din 22 decembrie 2000, la urmărirea penală (f.d. 53-54, vol.I); procesul-verbal de audiere a martorului Rusu Mihai din 22 decembrie 2000, la urmărirea penală (f.d. 55-56, vol.I); procesul-verbal de audiere a martorului Moisiuc Nicolae din 05 februarie 2001 (f.d. 61-62, vol.I); procesul-verbal de audiere a martorului Moraru Ruslan din 06 februarie 2001, la urmărirea penală (f.d. 63-65, vol.I); actul nr. 61 din 24 noiembrie 2000 privind examinarea medico-legală a cadavrului Antonean Minadora (f.d. 6-7, vol.I); raportul de expertiză medico-legală pe documente medicale nr. 12,,D” din 24 decembrie 2000 (f.d. 69, vol.I); raportul de expertiză nr. 73 din 23 februarie 2001 (f.d. 73-79, vol.I); raportul

de expertiză medico-legală nr. 74 din 23 decembrie 2001 (f.d. 84-86, vol.I); procesul-verbal de reconstituire la fața locului din 07 februarie 2001, efectuat în prezența lui Elanțev Teodor (f.d. 91-95, vol.I); autodenunțarea depusă de către Moraru Ruslan din 03 februarie 2001 (f.d. 48, vol.II); act de predare benevolă de către Rusu Gheorghe - bunelul lui Vieru Ion, a bunurilor (f.d. 49, vol.II); procesul-verbal de audiere a bănuitului minor Moraru Ruslan din 05 februarie 2001 (f.d. 53, vol.II); autodenunțarea depusă de către Moraru Ruslan din 03 februarie 2001 (f.d. 65, vol.II); procesul-verbal de audiere a bănuitului minor Moraru Ruslan din 05 februarie 2001 (f.d. 70-71, vol.II); procesul-verbal de audiere a părții vătămate Ogorodnicov Dumitru din 08 februarie 2001 (f.d. 73, vol.II); sentința Tribunalului de circumscripție Bălți din 15 noiembrie 2001 privind recunoașterea vinovăției lui Elanțev Teodor în săvârșirea omorului lui Antonean Minadora (f.d. 134-147, vol.II); actul de expertiză psihiatrico-legală nr. 98a-2016 din 01 martie 2016, efectuată în privința lui Vieru Ion, conform căruia s-a constatat că ultimul nu suferă de maladii psihice și este declarat responsabil (f.d. 191-192, vol.II).

În opinia instanței de apel, prima instanță just a stabilit intenția lui Vieru Ion în săvârșirea omorului intenționat, reieșind și din împrejurările stabilite ale faptei, cum ar fi caracterul leziunilor corporale pentru victima Antonean Minadora, și anume faptul sugrumării acesteia a condiționat lipsirea mișcărilor de respirație, care ar fi putut conduce la decesul acesteia. O altă împrejurare care denotă intenția inculpatului privind săvârșirea omorului premeditat reprezintă faptul că, intenția se manifestă și prin acțiunile premergătoare provocării vătămarilor lui Antonean Minadora, cum ar fi: pregătirea lipiciului pentru a fi legate mâinile, ciorapilor pentru a acoperi fața și mânușilor pentru a nu lăsa urme. Aceste acțiuni au fost executate de către inculpat cu intenție și îndreptate anume spre lipsirea de viață a victimei.

Relevante în acest sens au fost considerate declarațiile martorului Moraru Ruslan, care direct indică la pregătirea de către Vieru Ion a săvârșirii omorului și sustragerii bunurilor lui Antonean Minadora.

De asemenea, instanța de apel a menționat că prima instanță întemeiat a apreciat critic declarațiile martorului Elanțev Teodor depuse în cadrul ședinței de judecată, precum că nici el, nici Vieru Ion nu ar fi săvârșit omorul incriminat, iar la ancheta penală a recunoscut vina deoarece a fost maltratat de către colaboratorii de poliție, aceste declarații fiind combătute prin ansamblul de probe ce se conțin în materialele cauzei penale, și care, coroborate între ele demonstrează contrariul celor relatate de martorul Elanțev Teodor.

Faptele relatate de Elanțev Teodor și Moraru Ruslan au fost confirmate și prin sentința Tribunalului de circumscripție Bălți din 15 noiembrie 2001, prin care Moraru Ruslan a fost recunoscut vinovat de comiterea furtului bicicletelor din gospodăria lui Ogorodnicov Dumitru, iar Elanțev Teodor a fost recunoscut vinovat de săvârșirea omorului cet. Antonean Minadora.

Instanța de apel a respins argumentul apărării, precum că prima instanță a pus la baza sentinței declarațiile martorilor care nu au fost audiați în instanța de judecată, or, prima instanță a menționat în sentință declarațiile martorilor audiați la urmărirea penală, a căror prezență în ședința de judecată a fost imposibil de asigurat, ceea ce nu reprezintă o eroare procesuală. Mai mult, declarațiile acestor martori au fost consemnate adăugător celorlalte probe, astfel, sentința nu se bazează exclusiv pe declarațiile martorilor audiați în cadrul urmăririi penale, la baza sentinței fiind puse în primul rând probele cercetate nemijlocit în ședința de judecată care coroborate cu declarațiile martorilor de la

urmărirea penală demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii pentru care a fost condamnat.

La fel, instanța de apel a concluzionat și asupra legalității sentinței în partea încetării procesului penal în privința lui Vieru Ion în baza art. art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 188 alin. (2) lit. b), d), e), f), 188 alin. (3) lit. c) Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, fapt ce nici nu se contestă de către părți.

La capitolul individualizării pedepsei penale, instanța de apel a reținut că prima instanță a respectat prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal.

5. Avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a contestat decizia nominalizată cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului apărarea a invocat, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, în susținerea acestei concluzii, recurentul indică că pe parcursul judecării apelului și în susținerile verbale apărarea a solicitat instanței de apel să verifice legalitatea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului (art. 145 alin. (2), art. 188 alin. (3) Cod penal) prin prisma prevederilor art. 10 Cod penal, or, fapta care a fost imputată inculpatului a fost săvârșită la 22 noiembrie 2000 când în vigoare era Codul penal în redacția anului 1961.

Respectiv, prevederile art. art. 88, 121 Cod penal (red. anului 1961) se calificau ca infracțiuni grave, iar termenul de prescripție pentru săvârșirea infracțiunilor grave era de 15 ani.

La acest capitol apărarea a menționat că este de neînțeles cum au fost recalificate acțiunile inculpatului în baza art. 188 alin. (3) lit. c) Cod penal (red. anului 2003) infracțiune deosebit de gravă și aplicată prescripția, or, conform art. 60 Cod penal (red. anului 2003) termenul prescripției pentru infracțiunea deosebit de gravă este de 20 ani.

Menționează recurentul, că instanța de apel a admis și alte erori de drept, prin care a fost grav afectat dreptul inculpatului la apărare și la un proces echitabil.

În acest sens relevă că, cauza penală a parvenit în instanța de fond în copii neautentificate în modul prevăzut de lege.

Ca urmare, prima instanță a pronunțat sentința de condamnare în baza unor probe neautentificate și prin nerespectarea dobândirii lor conform prevederilor Codului de procedură penală.

La rândul său, instanța de apel la obiecțiile apărării, de două ori a amânat ședința, acordând termen procurorului pentru a înlătura eroarea admisă, ca ulterior la dosar să fie prezentate materiale deja autentificate, fără ca să se cunoască cine și în ce mod a autentificat copiile. Consideră apărarea că, în lipsa participanților la proces, în afara ședinței de judecată, încălcând principiul contradictorialității, instanța de apel împreună cu procurorul au autentificat copiile materialelor cauzei, după care a pronunțat o hotărâre ilegală.

Accentuează apărarea că, instanța de apel, admițând demersul procurorului privind autentificarea materialelor cauzei nu a reluat cercetarea judecătorească, pe când conform art. 414 Cod de procedură penală, este stipulat că în condițiile efectuării în instanța de apel a cărorva acțiuni procesuale la cererea părților se reia cercetarea judecătorească.

Instanța de apel nu s-a expus asupra temeiurilor invocate de apărător privitor la punerea la baza hotărârii de condamnare a copiilor neautentificate a materialelor cauzei.

La fel, în opinia recurentului instanța de apel nu a ținut seama de practica judiciară, care consemnează că instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor indicate în apel, or, obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil.

(Jurisprudența CtEDO, cauza Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznetsov și alții c. Rusiei (2007) §85).

Consideră apărarea că, necătând la aceste statuări, instanța de apel s-a limitat doar la o motivare superficială, indicând că „*probele expuse supra, confirmă pe deplin vinovăția cet. Vieru Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) Cod penal, iar argumentele apelului sunt, în instanța de apel, o versiune a inculpatului și a apărării lui, investită în scop de evitare a pedepsei meritate*”, fără a motiva în decizia adoptată admisibilitatea probelor administrate și examinate în prima instanță și fără a se expune concret pe încălcările de procedură indicate de apărare.

Sub aspectul temeiului de casare – „*hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii*”, apărarea invocă că instanțele de fond nu au dat eficiență prevederilor art. 93-101, art. 389 Cod de procedură penală și au pus la baza sentinței de condamnare declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată.

Declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe și cu condiția că la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul, însă la caz inculpatul a fost lipsit de dreptul de a pune întrebări, a participa la audierea martorilor.

Privitor la aprecierea probelor apărarea consideră că instanțele de judecată erau obligate să pună la baza hotărârilor sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea probelor administrate.

Deși instanța de apel a verificat probele, acestea nu au fost analizate complet, sub toate aspectele, cu o argumentare desfășurată a concluziilor sale, totodată unele probe au fost verificate, însă fără a fi audiate persoanele ce au generat aceste probe.

Astfel a fost cercetată autodenunțarea depusă de către Moraru Ruslan, însă ultimul nu a fost audiat pe marginea acestui autodenunț, iar Vieru Ion a fost lipsit de dreptul de a pune întrebări lui Moraru Ruslan; procesul-verbal de audiere a bănuitului minor Moraru Ruslan din cadrul urmăririi penale; procesul-verbal de audiere a părții vătămate Ogorodnicov Dumitru, la urmărirea penală; sentința Tribunalului Bălți din 15 noiembrie 2001 privind recunoașterea vinovăției lui Elanțev Teodor.

Mai mult, instanța de apel trecând la verificarea probelor neautentificate examinate de prima instanță, nu a verificat declarațiile inculpatului Vieru Ion depuse în prima instanță și care de asemenea nu au fost descrise în decizie și cărora instanța de apel nu le-a dat apreciere. Concomitent din procesul-verbal al ședinței instanței de apel rezultă că instanța nici nu l-a audiat pe Vieru Ion.

6. Procurorul a prezentat referință pe marginea argumentelor invocate în recursul apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În susținerea acestei opinii, acuzatorul de stat evidențiază că recurentul a motivat recursul invocând dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, temei care nu se regăsește în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

La fel, procurorul consideră că instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile art. art. 100-101 Cod de procedură penală, a apreciat întregul material probator și just a ajuns la concluzia menținerii sentinței de constatare a vinovăției lui Vieru Ion în săvârșirea infracțiunilor incriminate.

7. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 alin. (1), (2), (5), (6) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Având în susținere prevederile enunțate, instanța de recurs atestă că deși instanța de apel a ajuns la concluzia menținerii sentinței primei instanțe, ca fiind legală și întemeiată, totuși aceasta nu a luat în considerație că hotărârea menținută a fost adoptată de către Judecătoria Bălți, punându-se la bază probe prezentate în copii neautentificate.

În acest sens se evidențiază că, în instanța de apel avocatul Gligor Vadim acționând în numele și interesul inculpatului Vieru Ion a invocat că în ședințele primei instanțe au fost cercetate declarațiile martorilor depuse la etapa urmăririi penale și care au fost anexate la dosar în copii neautentificate, mai mult, acești martori nu au fost audiați în ședințele de judecată ale primei instanțe.

Ca urmare, din procesul-verbal al ședinței de judecată al instanței de apel, se deduce că la demersul procurorului, instanța de apel a întrerupt examinarea cauzei, oferind termen acuzatorului de stat pentru prezentarea dosarului penal în original în cauza penală în privința lui Elanțev Teodor, iar a doua oară pentru autentificarea actelor care stau la baza condamnării inculpatului Vieru Ion (f.d. 205 verso – 208 verso, vol.III).

Conform prevederilor art. 101 alin. (4) Cod de procedură penală, instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Cu referire la aceste aspecte, Colegiul penal remarcă că instanța de apel, trecând la verificarea probelor neautentificate examinate de prima instanță, nu a luat în considerație argumentele apărării, care în ședințele de judecată a invocat că la baza sentinței de condamnare au fost puse declarațiile martorilor audiați la faza urmăririi penale și anume: Rusu Nina, Bermonscaia Lidia, Mereuța Alexandru, Lepota Tamara,

Rusu Mihai, Moisiciuc Nicolae, Moraru Ruslan, martori care nu au fost audiați în instanța de judecată, iar inculpatul a fost lipsit de dreptul de a adresa întrebări acestora.

Așadar, aici urmează a se reliefa, că potrivit dispoziției art. 389 alin. (3) Cod de procedură penală, declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul sau că martorul a fost audiat în condițiile art. 109 și 110, în cazul în care inculpatul nu a participat la confruntare cu acest martor în cadrul ședinței de judecată.

La fel, instanța de apel nu a dat apreciere nici declarațiilor inculpatului, mai mult, acestea nici nu au fost descrise în conținutul deciziei recurate.

Pe când, în sensul art. 24 alin. (3) Cod de procedură penală, părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor.

Principiul egalității armelor a fost dezvoltat în practica jurisdicțională a Curții Europene cu referire mai ales la tratarea egală a părților pe toata durata desfășurării procedurii în fața unui tribunal, fără ca una din ele să fie avantajată în raport cu cealaltă parte din proces.

În jurisprudența Curții Europene s-a statuat că principiul egalității armelor – unul din elementele noțiunii mai largi de proces echitabil – „impune fiecărei părți să i se ofere posibilitatea rezonabilă de a-și susține cauza sa în condiții care să nu o plaseze într-o situație de net dezavantaj în raport cu adversarul ei” (*cauza Ankerl contra Suediei, hotărârea din 18 februarie 1997; cauza Niderost - Huler contra Suediei, hotărârea 1997-I/24 noiembrie 1997*).

Distinct de aspectele descrise, instanța de recurs consemnează că potrivit jurisprudenței naționale, în sensul art. 409 Cod de procedură penală, este de înțeles, că prin efectul devolutiv al căii de atac se înțelege condiționarea examinării apelului doar în privința apelantului și calității lui procesuale, cât și examinarea tuturor aspectelor de fapt și de drept, inclusiv în afara motivelor invocate în apel, dacă acestea sunt în favoarea inculpatului ori apelantului.

Prin declararea apelului se provoacă o verificare multilaterală de fapt și de drept a sentinței, verificare care se efectuează în măsura în care hotărârea a fost atacată, în baza materialelor din dosar doar în privința acelor fapte care au format obiectul judecării în prima instanță.

În conformitate cu prevederile art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel are obligația de a întreprinde măsuri pozitive la judecarea apelului, pentru a repara erorile de fapt și de drept comise de prima instanță, doar atunci când aceste erori au influențat asupra hotărârii în defavoarea inculpatului.

În cazul în care instanța de apel ia în considerare temeiurile de casare din oficiu, ea este obligată să le pună în discuția părților.

La caz se reține că faptele imputate inculpatului Vieru Ion, au avut loc în anul 2000, dată la care inculpatul era minor și care la acea perioadă, cădeau sub incidența Codului penal în redacția anului 1961.

Având în vedere că potrivit art. 10 Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale, instanța de apel urma să verifice dacă în privința infracțiunii de

omor nu a survenit termenul de prescripție de tragere la răspundere penală și dacă la caz în privința inculpatului sunt mai favorabile prevederile art. 46 Cod penal (red. anului 1961) sau dispozițiile art. 60 Cod penal, precum și dacă prescripția nu a fost întreruptă prin săvârșirea de către inculpat a altor infracțiuni.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar cu casarea totală a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admite recursul ordinar declarat de avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 mai 2017, în cauza penală în privința lui *Vieru Ion xxxxx* și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la 21 decembrie 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Nadejda Toma

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș